N° 27. 1859.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Donderdag 3 Maart.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags. Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ 3, franco per post ƒ 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens, op den dag der uitgave.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte of doodbekendmakingen enz., van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.
Voor elke plaatsing moet 35 cent voor zegel worden betaald. De betaling geschiedt kontant.

Editie van woensdag avond 8 ure.

Aankondigingen
VAN HET RIJKSBESTUUR, PROVINCIALE EN GEMEENTEBESTUREN.

Burgemeester en wethouders van Domburg brengen ter kennis van belanghebbenden, dat de op zaturdag den 5 maart 1859 aangekondigde aanbesteding, is uitgesteld tot woensdag den 9 maart 1859, des voormiddags ten 11 ure.

Burgemeester en wethouders voornoemd.
J. J. I. SPRENGER, voorzitter.
WOUTERSEN, secretaris.

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 2 maart.

De reeds herhaaldelijk door ons vermelde zaak, waartoe het vinden van goudspecien bij het delven eener sloot nabij deze gemeente aanleiding heeft gegeven, nadert thans haar einde.

Men zal zich herinneren dat vroeger aan de vinders de eene helft der gelden door de regtbank is toegewezen, en bij vonnis der regtbank van heden is de heer griffier bij het provinciaal geregtshof in Zeeland, gedaagde als bewaarder van de nu nog overige helft der in beslag genomene penningen, veroordeeld om aan de eischende eigenaren van den grond ter wederzijde van den sloot, namelijk de wed. W. de Visser te Grijpskerke en de gemeente Middelburg, over te geven ieder de som van [illegible] helft in de wederhelft van den geheelen schat.

Aan het strand der gemeente Domburg is aangespoeld een naambord met de letters John Barry.

De verhuizing naar Brazilie neemt in de streken van Kadzand toe. Nadat reeds vroeger eenigen derwaarts zijn vertrokken, maken zich thans enkele huisgezinnen, meest van Zuidzande, bestaande uit ongeveer 30 personen daartoe gereed. Allen behooren tot de min gegoede arbeidende klasse.

De arrondissements regtbank te Appingadam heeft den 18 febr. een te Weiwerd wonenden landbouwer veroordeeld in eene geldboete van f 25, omdat hij geweigerd had de betrekking van lid van het burgerlijk armbestuur, waartoe hij door den raad der gemeente Delfzijl benoemd was, aan te nemen. De kantonregter had hem te dier zake van alle regtsvervolging ontslagen. De veroordeelde heeft zich in cassatie voorzien, op grond dat de gemeentebesturen geene bevoegdheid hebben, om op weigeringen als de onderwerpelijke straf te bedreigen. Daar deze regtsvraag voor alle gemeentebesturen van het rijk van groot belang is, mag men er zich in verheugen dat de veroordeelde in cassatie is gekomen, zoodat zij aan het oordeel van den hoogen raad zal worden onderworpen.

De Arnhemsche courant zegt uit eene goede bron te vernemen dat eerlang de nachtdienst op den Rijnspoorweg weder in werking zal treden, waardoor het reizend publiek gebaat, het brievenvervoer versneld en vele thans ontslagen spoorbeambten in niet geringe mate zullen geriefd worden.

In de afgeloopene week zijn voor het hoog militair geregtshof te Utrecht de debatten gevoerd in het hooger beroep, door eenen officier van gezondheid ingesteld tegen het over hem uitgesproken doodvonnis, door den provincialen krijgsraad in Noordholland.

Men zal zich herinneren dat de beschuldigde te regt stond wegens medepligtigheid aan vergiftiging, alzoo hij zich ter zelfder tijd als zijne beminde, te Amsterdam, door vergif het leven heeft trachten te benemen, hetwelk den dood van het meisje ten gevolge had, terwijl hij zelf nog in tijds door de middelen der kunst is hersteld.

Bij deze zaak, welke buitengewone belangstelling verwekt, heeft de heer mr. E. van Lier, als verdediger van den beschuldigde, tot ontslag van regtsvervolging geconcludeerd. De advocaat fiscaal heeft de beschuldiging volgehouden, doch verwezen naar de magt des konings om gratie te verleenen, daar ook hij oordeelt dat de straf in geene verhouding staat tot de bedrevene feiten.

Het hof zal op een nader te bepalen dag uitspraak doen.

Bij 's Gravesande worden de zeesterren met vrachtkarren van het strand als mest naar 't land gevoerd.

Als eene bijzonderheid mag zekerlijk wel vermeld worden, dat te Meppel, in de afgeloopene week, bij de loting voor de nationale milicie een loteling uit die gemeente zich bevond, die des morgens voor de loting op de stadswaag is gewogen en een gewigt had van slechts [illegible] ned. ponden; voor omstreeks een jaar is hij ook gewogen en was toen 1 ned. pond ligter dan nu, zoodat hij weinig of niet meer groeit, hij heeft inderdaad in alles een voorkomen van een 6 à 7 jarig knaapje.

De wapenfabrikant P. [illegible]vens, te Maastricht, heeft met den inspecteur der draagbare wapenen eene overeenkomst aangegaan tot het leveren van 1500 tirailleur geweren, no. 1, en 500 kavallerie-karabijnen met toebehooren, welke in den loop dezes jaars aan de artillerie-, stapel- en constructie-magazijnen zullen moeten worden afgeleverd.

Benoemingen en besluiten.

Eervol ontslag verleend, bij besluit van 26 februarij, met ingang van 15 dezer, aan jhr. mr. M. C. Paspoort van Grijpskerke, op zijn verzoek, als burgemeester der gemeente Middelburg, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten.

Bij besluit van 26 februarij, is als blijk van Zr. Ms. goedkeuring en tevredenheid o. a. verleend, de zilveren medaille, ingesteld bij besluit van 22 september 1855, en een loffelijk getuigschrift, aan J. van Meerendonk, commies der 1ste klasse bij de directe belastingen te Middelburg, voor het verrigten van verschillende menschlievende daden; eene gratificatie van tien gulden en loffelijk getuigschrift aan ieder der volgende personen: D. Walrave en M. van den Berge, sloepschippers, en J. Klaasse Az., C. Hatenboer, W. Duvalois, S. Duinhouwer en C. Klaasse, varensgezellen te Brouwershaven, voor het met levensgevaar door branding op hooge zee redden van acht personen van het op 25 julij 1858 op de Kabeljaauwplaat omgeslagen ligterschip Meggelina.

Marine en leger.

Blijkens een bij het departement van marine ontvangen telegrafisch berigt, is het oefeningeskader, onder bevel van den schout bij nacht F. X. R. 't Hooft, den 27 februarij te Lissabon aangekomen. Aan boord der schepen van het eskader bevond zich alles wel.

Afloop verkoopingen en aanbestedingen.

Middelburg 1 maart.

Een huis en erve, staande en gelegen in de Lange gortstraat K no. 20. Verkocht voor f 1310.

Thermometerstand.

28	februarij.	's avonds	11	ure.	37 gr.
1	maart.	's morgens	7	„	42 „
	„	's middags	1	„	50 „
	„	's avonds	11	„	42 „
2	„	's morgens	7	„	39 „
	„	's middags	1	„	44 „

Staten-generaal.

(Nader verslag der zitting van de tweede kamer van zaturdag, en overzigt van het maandag behandelde).

In ons vorig no. hebben wij reeds in het kort medegedeeld dat aan het slot der zaturdag gehoudene zitting, bij de behandeling van § 22 van het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1856, het daarin behandelde onderwerp (het stelsel der koffijveilingen van de Nederlandsche handelmaatschappij) tot uitvoerige beschouwingen aanleiding gaf. Wij geven nu van de daarover gevoerde discussie een meer uitvoerig overzigt.

De heer *Sander* herinnerde dat hij zich reeds bij de behandeling van hoofdst. XI der staatsbegrooting heeft voorbehouden om thans zijne bezwaren tegen dat stelsel te doen kennen. Hij acht het onderwerp van veel gewigt, doch wil zich geen gezag aanmatigen maar vraagt alleen een onpartijdig aanhooren en een naauwkeurig wikken en wegen van de door hem aangevoerde gronden vóór dat men zijne opinie over de zaak vestige.

Spreker steunt niet op eigen oordeel, maar hij heeft getracht, vooral na het ophouden der koffij in de najaarsveiling van 1857 te Amsterdam, dieper in de zaak door te dringen, ook door de belangrijke brochures, met veel zaakkennis over dit onderwerp geschreven en welke tot dus verre door niemand uit den handel zijn wederlegd of zelfs weêrsproken. Geachte kooplieden hebben hem verzekerd dat die brochures meerendeels onloochenbare feiten bevatten, hoe fabelachtig zij ook klinken mogen. Zijne bezwaren zijn ontleend 1 aan het regt, 2 aan het belang des handels, en 3 aan het belang der schatkist.

1. Die koffijveilingen alleen in het voor- en najaar te Amsterdam en te Rotterdam plaats hebbende, zijn in strijd met het geschreven regt. De statuten van de handelmaatschappij gelden als eene wet. Spreker beweert, dat art. 70 geschonden wordt, door de wijze, waarop die veilingen plaats hebben. Dat artikel wil concurrentie uitlokken, zoo dat ieder kunne bieden. Geschiedt dit? Neen; alle concurrentie wordt gemist. Voor de veiling komen eenige makelaars bijeen en de prijzen, die besteed zullen worden, worden vooraf bepaald. Hiertegen is niets te doen, want de pogingen van enkelen zouden niet baten. Spreker ondersteunt dit gevoelen door aanhalingen uit de brochure Opmerkingen over de Javakoffijveilingen, en het adres van de makelaars te Dordrecht.

2. Het belang van den handel is in strijd met de combinatie van veilingen. Het combineren, het en bloc toewijzen der kavelingen, het verpligte koopen op naam van enkele makelaars, de wijze van opbieden, dit alles is nadeelig voor den handel. Aan verpligting tot contante betaling wordt niet de hand gehouden. Dit alles belet de concurrentie en bevordert insoliditeit. Het combineren der monsters voor een half millioen ponden is alleen te verdedigen tot besparing van moeite en tijd. De vraag is echter, is het eerlijk dat na te laten? Voor zoo ver de verkochte koffij voor een deel beter is dan het monster, pleegt men eene onverpligte liberaliteit jegens den kooper, en is zij minder goed, dan pleegt men oneerlijkheid. Het gevolg is dat men den handel afschrikt. Wie zijn nu de meesters van het terrein? De makelaars der plaats, waar de veilingen gehouden worden; enkelen mogen de monsters zien, combineren alle orders en vormen als het ware een gild; de partijen zijn niet bekend en niet te kennen; er zijn geene afzonderlijke monsters te krijgen. Spreker acht die combinatie nadeelig voor het algemeen. De instelling wordt daardoor in haren gewonen loop omgekeerd, want enkele makelaars die eigenlijk onpartijdige tusschenpersonen moesten zijn, zijn oppermagtige handelaars, die de overige makelaars overbodig maken. Er is nog een ander nadeel in het stelsel. De meeste koffij wordt in het buitenland geplaatst en nu is de prijs precies bekend. De buitenlanders worden hoe langer des te minder naar de veilingen gelokt. Dien ten gevolge zijn alle nadeelen voor den nederlandschen kooper. De prijs wordt onnatuurlijk hoog opgedreven en dit is op den duur niet houdbaar; des niet te min geldt zij als standaardprijs voor zes maanden, sommigen nu achten fluctuatie in het belang van den handel, wisseling van prijzen geeft leven.

3. Het derde punt is, of de tegenwoordige koffijveilingen zijn in het belang van de schatkist? Die vraag is in zeker opzigt niet van overwegend gewigt, wanneer het bevestigend antwoord alleen kan verkregen worden ten koste van de eerlijkheid en de soliditeit; dus is een schijnbaar voordeel veeleer nadeelig. Spreker wil echter de vraag behandelen om een wapen aan zijne tegenstanders te ontnemen. Groote kosten zijn voor den staat verbonden aan het bestaan van twee veilingen, als grootere pakhuishuur, assurantie, enz. Hij erkent dat kunstmatig hooge prijzen zijn verkregen: maar hij herinnert ook wat bij de veilingen in 1857 is voorgevallen. Toen op 30 en 31 augustus te Amsterdam en te Rotterdam, de koffij voor 41 cents per pond verkocht was, heeft men die den 3 september te Amsterdam tegen 40½ cent opgehouden. Men moest dit doen om de rotterdamsche koopers niet te zeer te benadeelen, en nu is de zelfde opgehoudene koffij in de voorjaarsveiling van 1858 verkocht tegen 27 en 28 cent, waardoor de staat bijna twee millioen schade leed. Dit strekt ook ten voordeele onzer mededingers, de speculanten in Brasilkoffij. Spreker is voor groote veilingen, maar hij wil ze minder onnatuurlijk groot. Dat men dan ook betere prijzen zal krijgen, is geen louter theorie, want hij wijst op de diverse sorteringen, waar vrije concurrentie en geen monopolie bestaat. Hij wijst ook op den verkoop van de Javathee.

Welke middelen tot verbetering zijn aan te brengen? I. Het

getal der veilingen behoort te worden vermeerderd, doch zoo, dat altijd 100,000 balen te gelijk verkocht worden. Daarin ligt het middel om aan de klagten van Middelburg, Dordrecht en Schiedam te gemoet te komen, opdat Amsterdam en Rotterdam niet langer het monopolie van de veilingen hebben, in strijd met art. 69 der statuten van de Handelmaatschappij. 2. Men moet niet langer de partijen koffij zamenvatten, die onderling in prijs verschillen. Er moet verandering in de wijze van kaveling komen; dit bevordert concurrentie. 3 Iedere kaveling moet afzonderlijk gehouden worden. 4. De combinatie der makelaars moet niet door de Handel-maatschappij worden erkend Men moet het koopen op naam van de makelaars verbieden, dit moet geschieden op naam van een makelaar van de plaats van waar de partij is aangebragt. Deze punten wenscht spreker aan den minister van kolonien in ernstige overweging te geven.

De heer *Slicher van Domburg* heeft voorop gezet dat de zaak der koffijveilingen in de afdeelingen, zoo met het oog op de plaatsen waar, als de wijze waarop zij gehouden worden, is ter sprake gebragt. Hij verwijst naar den in het licht verschenen „Open brief over de koffijveilingen, inzonderheid in betrekking tot Middelburg" en op de adressen uit Dordrecht en Middelburg tot deze vergadering gerigt.

De Open brief behandelt twee punten: het ontnemen der veilingen aan Middelburg, en de koffijveilingen in het algemeen. Middelburg heeft van af de oprigting der Handelmaatschappij zoo wel een aandeel in den aanvoer als in den verkoop der aangevoerde producten gehad. Van de oprigting dus af heeft men Middelburg geteld onder die steden die het voornaamste belang bij handel en scheepvaart hadden. Van 1830—1839 verloor het evenwel de suikerveilingen onder voorwendsel dat dit in het belang der schatkist was. In 1844 verloor Middelburg de voorjaars-koffijveilingen, en of al het gepleegde onregt nog niet voldoende was, heeft de vorige minister van kolonien den laatsten slag aan Middelburg gegeven, door ook de laatste of najaars-koffijveilingen af te nemen, welk besluit door den tegenwoordigen minister is bestendigd

De herhaaldelijk door de verschillende besturen en personen, zoo tot de regering als tot de directie der Handelmaatschappij gerigte adressen, werden meest ontwijkend beantwoord, althans geenerlei gegronde reden is opgegeven voor de bestendiging van dit onregt.

Ten aanzien van het regt van Middelburg op de veilingen, zegt spreker dat Amsterdam en Rotterdam even min met name in de statuten zijn genoemd. Ook is het volstrekt onwaar dat de prijzen te Middelburg bedongen lager zijn dan elders. Van het jaar 1810—1856 zijn deze vele malen hooger, en nimmer lager geweest dan te Amsterdam en Rotterdam.

De aangevoerde redenen zijn gezocht en ongegrond. De oorzaak waarom men Middelburg zijne laatste veilingen afneemt, in strijd met de statuten, met zijn verkregen regt, moet ergens anders gezocht worden. De veiling van Middelburg is een doorn in de oogen der hollandsche makelaren, omdat die nadeelig is voor hun monopoliestelsel. Over de kunstmatige prijsbepaling en over de kunstmatige wijze waarop de koffijveilingen gehouden worden, is in den laatsten tijd te veel geschreven om niet algemeen bekend te zijn. De adressanten van Dordrecht hebben dit onderwerp in het breede behandeld en duidelijk uiteengezet. Die enkele bevoorregte makelaars en commissionairs zijn tegen de kleine middelburgsche veiling, omdat zij in hun stelsel verpligt zijn die koffij (zoo zij voorgeven zonder orders) te moeten koopen, ten einde hunne te Amsterdam en Rotterdam bestede prijzen niet te drukken. Dit is de reden, en na jaren pogens hebben zij de opheffing der laatste middelburgsche veiling verkregen; en geen wonder. Wat vermogten de vertoogen van Middelburg tegenover de vermogende en invloedrijke voorspraak der rotterdamsche makelaren?

Wie zou kunnen gelooven dat de staat en de Handelmaatschappij, die beiden belang hebben bij hooge prijzen en daar in den regel te Middelburg hoogere prijzen besteed werden, hebben kunnen toegeven om de middelburgsche veiling op te heffen? Men begrijpt wel dat de middelburgsche veiling voor de hollandsche makelaars nadeelig was, maar men begrijpt ook tevens dat het opheffen dier veilingen voor de schatkist nadeelig is.

Onderscheidene koopers limiteerden hunne orders met het oog op de middelburgsche veilingen. Ook de belgische koopers gaven veelal de voorkeur aan die markt; daardoor ontstond te Middelburg eenige concurrentie, dewijl er te Middelburg ten allen tijde orders te over waren en vele orders niet zelden onuitgevoerd moesten blijven. De bewering der rotterdamsche makelaars, dat zij verpligt waren de koffij dezer kleine veiling zonder orders te koopen, is dus ten eenenmale gezocht. In tegendeel er waren altijd orders genoeg en dit veroorzaakte dat de prijzen meestentijds hooger liepen dan te Amsterdam en Rotterdam. De veiling van Middelburg was een zwaard dat de prijzen te Amsterdam en Rotterdam besteed altijd bedreigde; van daar dat die veiling voor hen nadeelig, maar tevens dat die voordeelig was voor de schatkist.

De tweede klagt is gerigt tegen de groote of monster-koffijveilingen, als ook op de wijze van verkoop. Van vele zijden wordt de wijze van veiling bestreden, niet alleen uit Middelburg maar ook uit Amsterdam, Rotterdam en elders. In de adressen van Middelburg en Dordrecht worden die nadeelig voor de schatkist en belemmerend voor den handel genoemd, en in verschillende schriften, van handelaren afkomstig, worden de nadeelen en het verkeerde er van in het breede uiteengezet.

Spreker eindigt met tot den minister van kolonien het bescheiden doch ernstig verzoek te rigten dat de zaak door hem op nieuw worde in overweging genomen en het aan Middelburg gedane onregt hersteld, niet alleen in het belang van die gemeente en den handelsstand aldaar, maar ook in het belang der schatkist, ten tweeden om meer veilingen te laten houden dan thans plaats vinden en de wijze van verkoop te veranderen.

De heer *van Doinse* vereenigt zich met hetgeen door de beide vorige sprekers is in het midden gebragt. Hij wijst ten deze bepaald op Middelburg, aan welke stad de veilingen van koffij en suiker zijn ontnomen. Gold het hier eene gunst, dan nog zou de klagt van Middelburg gegrond zijn. Immers zou die stad de zelfde aanspraak daarop hebben als andere steden. Maar het betreft hier een regt; dit regt is niet twijfelachtig. Bij de oprigting der Handelmaatschappij heeft Middelburg daar aan voor een groot gedeelte deel genomen. Van de oprigting tot in 1834, dus gedurende [illegible] gen te Middelburg in veiling gebragt. Waarom eens dit voordeel toegekend en het daarna ontnomen?

Het regt van Middelburg toont spreker aan, uit de statuten der Handelmaatschappij, waarin bij art. 82 § 2 is vastgesteld:

Ten einde aan die steden, welke het voornaamste belang bij handel en scheepvaart hebben, de zekerheid te verschaffen, dat zij een billijk aandeel in de voordeelen die de maatschappij afwerpt zullen genieten, wordt het volgende aandeel in bevrachtingen en retouren der maatschappij aan de hieronder vermelde steden toegevoegd, te weten: aan Amsterdam 21/40, Rotterdam 15/40, Dordrecht 2/40 en Middelburg 2/40.

Dit artikel is bij de nieuwe statuten in 1850, art. 69, letterlijk overgenomen, behalve dat door de toevoeging van Schiedam voor 2 aandeelen, de 40 aandeelen in 42ste aandeelen zijn veranderd, dus geene wijziging in of verandering van het beginsel der maatschappij.

Van af de oprigting der Nederlandsche handelmaatschappij tot den jare 1834, en dus tien jaren lang, is men aan dit beginsel getrouw gebleven; de ladingen door middelburgsche schepen te Middelburg aangebragt werden steeds daar ter plaatse verkocht. Men begreep, men erkende, en zeer te regt, dat ook dit, met al de gevolgen van dien, was een voordeel, een regt, bij de oprigting der maatschappij bedoeld en toegezegd.

In het tijdvak van 1830—1839 is voor het eerst bij den uitgeputten toestand der schatkist de te Middelburg aangevoerde suiker (en wel in 1834) elders verkocht. Van dat tijdstip af werden de veilingen daar steeds ongeregelder, tot zij in 1844 geheel ophielden.

De koffijveilingen hadden echter nog steeds plaats, doch ondergingen na 1844 ook eene belangrijke beperking. Men vond toen goed om de koffij, die op het tijdstip der voorjaarsveilingen te Middelburg aanwezig was, te voegen bij de partijen die te Rotterdam of Amsterdam geveild werden, eerst naar het scheen bij wijze van uitzondering, doch langzamerhand geregeld, zoodat voor Middelburg nu niets meer overbleef dan eene koffijveiling in het najaar, van de kwantiteit die op dat tijdstip aldaar aanwezig was, hetwelk bij laug uit blijven der schepen, die een jaar te voren bevracht waren, soms vrij gering was. Vele en krachtig waren de vertoogen die zoo wel bij de Handelmaatschappij als bij den minister van kolonien tegen deze onbillijke, men mag zeggen, onregtvaardige behandeling van Middelburg werden ingediend. Zij mogten slechts in zoo verre baten, dat men in de laatste jaren en wel in 1850, 1852—1857 de koffij, die in het voorjaar aanwezig was, tot de najaarsveiling liet liggen. Intusschen werden de gronden van de zijde van Middelburg, ten betooge van het billijke van hare aanspraak, ten bewijze van haar regt aangevoerd, nooit wederlegd; men moest het er dus voor houden dat men de geldigheid daarvan aannam, maar de handelmaatschappij gaf meestal in weinige woorden tot antwoord: dat deze zienswijze niet strookte met die der regering, terwijl, zonderling genoeg, de regering de klagten afwees met te zeggen, dat de regeling der veilingen in overleg met de Nederlandsche handelmaatschappij geschiedde en dus van haar eene voordragt diende uit te gaan om de veilingen te Middelburg op den ouden voet te herstellen; zoo trachtte ieder de schuld of verantwoordelijkheid van zich af te werpen.

Ten aanzien der veelvuldige reclames hier tegen ingebragt, verwijst spreker naar den meergemelden Open brief en naar het adres der kamer van koophandel en fabrieken te Middelburg (in zijn geheel medegedeeld in het no. dezer courant van 24 februarij jl.), aan welke laatste, benevens aan die uit Dordrecht, spreker zich ook refereert, voor wat betreft de wijze van veilen.

Ten slotte verklaart hij zich volkomen te vereenigen met de conclusien dier adressen, namelijk 1. het stelsel der koffijveilingen, zoo als het in 1851 (zoogenaamd bij proefneming) is ingevoerd en voor 1859 bestendigd, is: *a.* belemmerd voor den handel; *b.* nadeelig voor 's rijks schatkist; *c.* het belet de geregelde geldcirculatie; *d.* het weert de vrije concurrentie op de veilingen; *e.* de veilingen zijn slechts eene gunning en bloc, tot eenen door kunstmiddelen in het leven geroepen prijs; *f.* de belangrijke handel in Javakoffij wordt een voorwerp van monopolie; *g.* dat monopolie wordt bevorderd door de inrigting der veilingen, waarbij de koopers worden genoodzaakt te koopen wat zij niet kennen; *h.* de invloed en de medewerking der kleinere steden wordt geweerd, haar handel wordt verlamd, ja ten deele vernietigd ten voordeele van Amsterdam en Rotterdam.

2. Wenschelijk ware het dat een beter stelsel van veilingen werd ingevoerd, waaraan de volgende bepalingen ten grondslag konden gelegd worden: *a.* vermeerdering van het getal veilingen; *b.* de veilingen te houden op de verschillende plaatsen van aanvoer; *c.* het weren van kunstmiddelen, als combineren van monsters en combineren van orders; *d.* opbieding met guldens en kwartguldens per 100 nederlandsche ponden, in plaats van met halve cents per half nederlandsch pond.

Bij de maandag voortgezette beraadslaging, is de heer *Stolte* in eene uitvoerige beantwoording getreden van de redevoeringen der vorige sprekers.

De bedenkingen, zegt hij, die tegen de monsterkoffijveilingen, gelijk zij tegenwoordig geschieden, zijn gemaakt, liggen allen onder den indruk van de laatst geheerscht hebbende handelscrisis. Dit mag bij de beoordeeling van een zoo gewigtig financieel onderwerp onze aandacht niet ontgaan. Welke zijn nu de bedenkingen, welke tegen de bestaande veilingen zijn gemaakt. Spreker gelooft, dat zij zich oplossen zal in de vier hoofdpunten: 1. Zij zouden kunstmatig zijn. Zij zouden strijdig zijn met den gewonen loop der handelszaken. Zij zouden aanleiding geven tot een makelaarsmonopolie, en de prijs bij die veilingen behaald zou eene fictie zijn. 2. De koopers zouden hunne onkosten verpligt zijn, van een buitensporig crediet gebruik te maken; 3. De monsters of kavelingen zouden over te groote afpakkingen loopen, van ongelijke soort zijn en op verschillende plaatsen [illegible]

Ten aanzien van het eerste punt, gelooft spreker dat men in overdrijvingen is vervallen. Voorts meent hij dat het beheerschen van de markt oneigenlijk met den naam van monopolie wordt bestempeld. [illegible] van te gelde maken der gouvernementsproducten niet zou strooken met de handelsbelangen, is volgens hem uitsluitend te wijten aan de buitengewonen toestand waarin wij thans verkeeren. Uit de gedrukte circulaires van de makelaars in koffij, vermeent hij dat blijkt dat de taxatie geene fictie is.

Ten slotte beschouwt hij de combinatie van makelaars bij de veilingen als niets buitengewoons maar veeleer als eene natuurlijke handelwijze.

De heer *Godefroi* heeft het betreurd dat deze discussie welligt aanleiding zal kunnen geven dat in het buitenland het vermoeden ontstaat dat de koffijveilingen ten onzent slechts eene kunstmatige vertooning zouden zijn; te meer doet hij dat, omdat de te dezer zake ingediende adressen bij hem den indruk te weeg brengen, of zij uit particulier en lokaal belang hunnen oorsprong vinden. Bij hem staat de vraag op den voorgrond of het getal veilingen behoort vermeerderd te worden, alleen uit het oogpunt van het belang der schatkist.

Wanneer hij nu alles wat tegen de veilingen in het midden gebragt is, ter zijde stelt, dan is het, omdat de vorige spreker in zijne zaakrijke rede al die inlichtingen heeft gegeven, die in staat waren, om de beschuldigingen en aantijgingen tegen de tegenwoordige wijze van verkoop geheel en volkomen te wederleggen. Hij mag ook niet ontveinzen dat het hem van den aanvang af bevreemd heeft, dat zaken als deze tot een onderwerp van discussie in deze kamer worden gemaakt. Hoe hoogen prijs hij ook stelt op de grondige behandeling van zaken in deze kamer, zoo twijfelt hij er echter aan, of de behandeling van koloniale aangelegenheden in deze vergadering zich zoo ver moet uitstrekken, dat men de regering zou ondervragen over de wijze, waarop monsters zamengesteld, orders gecombineerd worden enz. Hij komt in veel ontwikkeling over het ongegronde van de bezwaren, die hij heeft hooren opperen ten aanzien van het bestaande stelsel van veilingen. Er bestaat wel degelijk mededinging en deze regelt den prijs.

Spreker zegt ten slotte: Er bestaan, mijns inziens, slechts twee wegen om tot verbetering te geraken: 1. als het stelsel, dat men voorstaat, beproefd is, en goede resultaten heeft opgeleverd; 2. als de theorie zoo onfeilbaar is, dat de goede, practische resultaten niet kunnen achterblijven. En nu zegt hij: het stelsel van meerdere veilingen is beproefd; er werden vroeger drie veilingen gehouden en men heeft dat stelsel verlaten, en als op aandrang van den handel, werden zij op twee gebragt, omdat de tusschenruimte, die tusschen de beide veilingen bestond, te kort en voor den handel nadeelig was. Daarin ligt derhalve eene opmerkelijke les in deze zaak.

Hij komt tot de gevolgtrekking dat ook de theorie eene verandering van stelsel wraakt en hier geene verandering behoort aangebragt te worden.

De heer *Bets* betuigde het volkomen eens te zijn met de beide vorige sprekers. Hij heeft het vraagstuk alleen beschouwd uit het oogpunt van het belang des handels, om den tijd te kunnen hebben zijne operatien te bewerkstelligen. Dit toch behoort voorop te staan, vooral wanneer het waar is, wat o. a. in de adressen van Dordrecht wordt betoogd, dat de regering als de eenige houdster van Javakoffij staat, tegen over den algemeenen handel. Ook in Londen vormen de handelaars eene coalitie welke op gezette tijdingen veilingen houdt even als bij ons de Handelmaatschappij. Steeds merkt men in de handelsberigten op: „koffij stil, in afwachting der veiling," en wanneer men nu die veilingen vermeerdert, zal de handel nog meerdere malen stilstaan.

Spreker heeft ook inlichtingen ingewonnen en zelfs kooplieden die voor twee millioen kochten, verklaarden dat het ook voor hun handel voordeelig was de veilingen niet te vermeerderen. De vergelijking met de suiker veilingen, welker getal vermeerderd is, gaat niet op, alzoo suiker eene grondstof voor onze fabrieken is en in handen van zeer enkele koopers komt. Het dadelijk afdoen van elke lading zou praktische bezwaren ontmoeten. Een en ander doet hem nadeelige gevolgen vreezen van eene vermeerdering van het getal veilingen. Hij bestrijdt voorts de bewering dat eenige makelaars zoo absoluut meester zijn van de prijzen en staaft dat door voorbeelden, aan de laatste veilingen ontleend. Overigens gelooft hij dat de bezwaren over de groote kavelingen enz. niet in deze kamer behooren te worden besproken.

Eindelijk vraagt hij aan den minister inlichtingen omtrent een berigt in de Java-bode, dat er pogingen worden aangewend om de veilingen, tot dus ver te Padang gehouden, te verplaatsen naar Batavia.

De heer *van Bok* trad daarna in eene refutatie van de vorige sprekers, in het bijzonder van hetgeen de heer Godefroi had aangevoerd. Hij zou niet uitweiden over hetgeen dat hij gezegd had omtrent „de comedie die zou gespeeld worden," maar alleen er op wijzen dat de heer Blom, lid van de kamer van koophandel te Rotterdam, in zijn geschrift had betoogd: dat „ce qu'on voit" van de veilingen, was dat men meende dat bij die openbare veiling ieder gegadigde koopen kon, doch dat „ce qu'on ne voit pas" juist was de revers van de medaille. Ook zou hij niet antwoorden op het verwijt van particulier belang, want zou men niet even goed kunnen zeggen dat particulier belang mede bragt handhaving van het monopolie van Amster-

[illegible] Overigens, de heer Blom had verklaard dat de [illegible] omheind; door den [illegible] van koophandel was verworpen, maar hoe? 11 stemmen waren er tegen en 9 voor geweest. De kwestie van bevoegdheid der [illegible] au fond behandelen, maar et alleen dit van [illegible] eene taktiek schijnt om de exceptie van onbevoegdheid op te werpen als men strijdt tegen eene zaak die ter sprake wordt gebragt; dit had men gezien ook bij het vraagstuk der assurantien. Overigens trad de spreker in eene wederlegging der gronden die aangevoerd waren ter verdediging van het bestaande stelsel, eene wederlegging, steunende op dezelfde redenen, reeds in de zitting van zaturdag door de heeren Sander, Stichter en van Delden aangevoerd.

De minister van koloniën is van oordeel, dat de vaststelling der veilingcondi[illegible] koffij, de verdeeling der kavelingen, de afsteking van monsters, geen onderwerpen uitmaken voor de wetgevende magt; maar dat zij zijn onderwerpen van algemeen belang, maar nog van plaatselijk belang, en dat die in de kamer ter sprake kunnen gebragt worden, terwijl hij bereid is de gemaakte bedenkingen te beantwoorden en tevens het bestaande stelsel te verdedigen tegen de daartegen ingebragte beschuldigingen. Zijne taak was intusschen door de drie eerste sprekers van dezen ochtend aanmerkelijk verligt.

De eerste vraag die hier te pas kwam, is: of de zaak is overgelaten aan de willekeur der regering? Neen, hetgeen de minister reeds gezegd had bij de kwestie der assurantie, herhaalde hij ook hier; de zaak was geregeld bij artikel 70 der statuten van de Nederlandsche handelmaatschappij, en de wetgevende magt, die het contract tusschen die maatschappij en den staat gesloten, had goedgekeurd, wist ook, op welken voet de Nederlandsche handelmaatschappij de agent zou zijn van den staat. En nu bepaalde art. 70, dat de veilingen zouden plaats hebben op gezette tijden, in het openbaar en bij groote kavelingen, alles naar hetgeen meest wenschelijk voorkwam in het belang van den handel, van de maatschappij of van hare lastgevers. Onderhandsche verkoop was dus wettig uitgesloten, en dat er wel degelijk openbare verkoop plaats had, dat wil zeggen met al de waarborgen daaraan verbonden, zoodat ieder die wilde bieden, opbieden en koopen kon, betoogde de minister op de reeds door andere sprekers bijgebragte gronden. Zoo ook was bevolen verkoop op gemonsterde [illegible] verkoop bij elke binnenkomende lading was uitgesloten.

Zijne excellentie wijst daarna op het bijzondere standpunt der regering. De oostindische bevolking voldoet hare belasting gemakkelijker door arbeid. De opbrengst is in verband gebragt met de belangen van het moederland. Als men spreekt van kunstmatige inrigting moet daar tegen-over gesteld worden de exceptionele toestand van een producent van eenig artikel, die ⅓ of ¼ levert van hetgeen de geheele aardbol oplevert, die altijd door blijft aanvoeren en altijd door moet verkoopen. De adressanten vooral van Dordrecht, hadden alleen koopers voor verbruik [illegible] maar het doel is hoofdzakelijk dat de groothandel koope.

De minister gaat, [illegible] wijze na, waarop de pakkingen worden daargesteld en de sorteringen geschieden en wijst er op hoe sedert de daarstelling van den *telegraaf* de toestand geheel veranderd is.

Van daar dan ook het besluit om geene veilingen meer te houden te Middelburg en te Dordrecht; hetgeen de minister betreurde voor die plaatsen, vooral voor Middelburg, de hoofdplaats eener provincie, die eene zoo roemrijke bladzijde in onze geschiedenis bekleedt. Maar het algemeen belang eischte dat het bijzonder belang daarvoor wijken moest. Intusschen ook het belang van den handel in het algemeen vorderde de handhaving van het bestaande stelsel, en de minister trad hier in een betoog, dat de belangen van de schatkist en van den handel niet duurzaam konden verschillen in een land als het onze, waar de handel was de zenuw van den staat.

Nadat de minister nu nog meer bijzonder de lokale belangen besproken, die voor *Dordrecht en Middelburg* in de kwestie bestonden, verklaarde de minister dat, indien aan de eischen die gedaan waren werd toegegeven, men zou voorbereiden de vernietiging van het consignatie stelsel; want dat wij dan de koffijmarkt zouden verliezen, en de minister wenschte daaraan geene verantwoordelijkheid [illegible], en daarom had hij reeds in de stukken gevraagd, of men het bekende goede voor het onbekende betere moet opofferen.

Ten slotte beantwoordde de minister den heer Betz, dat de verzoeken om de bedoelde veilingen van Sumatra naar Batavia over te brengen, worden van de hand gewezen.

De heer *van* [illegible] heer Sander, niet meer op de koffijveilingen terug komen. Hij behandelt nog slechts kortelijk de belangen der stad Middelburg. Men zegge niet, dit is locaal belang; immers dat lost zich in het algemeen belang op. Hij betoogt het gewigt der veilingen voor Middelburg en wijst op de nadeelige gevolgen, zoo die niet worden hersteld. Hij [illegible] de belangen van gezegde stad nader aan en bidt den minister daarover het doodvonnis niet uit te spreken.

De heer *Stichter*, die het woord had gevraagd, ziet er van af.

Daarop zijn de beraadslagingen over § 82 gesloten; de verdere §§ hebben tot geene discussien aanleiding gegeven, en vervolgens is het wetsontwerp in omvraag gebragt en met algemeene stemmen aangenomen.

De beraadslagingen over het tarief van regten op den in- en uitvoer zijn bepaald op aanstaanden maandag.

Buitenlandsche tijdingen.

Engeland.

Londen 28 februarij. The times berigt, dat de ministers van binnenlandsche zaken en van koophandel hun ontslag hebben ingediend; omdat de nieuwe census voor de verkiezingen hun te laag voorkomt. Lord Sotheron Estcourt is als minister van binnenlandsche zaken en lord Donoughmore als minister van koophandel opgetreden. In de plaats van laatstgenoemden is lord March tot voorzitter van den raad van beheer van het armwezen benoemd.

Volgens het heden bij het lagerhuis ingediende ontwerp eener kieswet, zal de census voor de kiesbevoegden 10 p. st. aan huurwaarde bedragen, en geen onderscheid gemaakt worden tusschen stedelingen en plattelandbewoners. Na hevige bestrijding door John Russell en de heeren Roebuck en Bright is de bill voor de eerste maal gelezen.

— In de zitting van het lagerhuis van vrijdag, is het budget voor de marine ter tafel gebragt, waaruit bleek dat de minister 9,813,181 p. st., derhalve nagenoeg een millioen ponden sterl. meer dan ten vorigen jare, aanvroeg. Hij had 260,000 p. st. tot aankoop van stoomwerktuigen en den lateren aanbouw van schepen daarbij kunnen voegen, maar naardien die som eerst later betaald wordt, had hij haar buiten de uitgaven voor dit jaar gelaten. Als eerste lord der admiraliteit vroeg hij ook magtiging om aan het bouwen van schepen eene meerdere uitbreiding te geven, dewijl hij, bij zijne komst aan het bewind, de zeemagt niet in verhouding met de behoeften des lands gevonden had. Hij vond toch onder anderen slechts 29 schepen met schroefstoomvermogen, terwijl die van Frankrijk ten vorigen jare, hoewel gelijk in aantal, veel beter voor de dienst geschikt waren. In den loop des volgenden jaars wilde de regering de zeemagt met 15 linieschepen, 9 fregatten en 2 ijzeren schepen vermeerderen. De minister eindigde met voor de dienst van 1859—1860 de benoodigde gelden tot betaling van 62,400 zeesoldaten en matrozen aan te vragen.

Duitschland.

Weenen 28 februarij. De engelsche gezant bij het fransche hof, lord Cowley, die zoo als men weet met eene bijzondere zending bij onze regering belast is, kwam gisteren ochtend in deze hoofdstad aan, vergezeld door zijne vrouw en twee attachés der legatie en is heden bij den keizer ten gehoore ontvangen.

— *Hier loopt het gerucht dat ook onze regering een maarschalk zal benoemen*, en wel baron Hess, wien in ieder ander geval toch het opperbevel over het italiaansche leger zal toevertrouwd worden.

— *Van eene goed onderrigte zijde wordt medegedeeld*, dat prins Gortschakoff met betrekking tot den tegenwoordigen staatkundigen toestand van Europa en de rigting, die het russische kabinet ten dien opzigte zal volgen, deze woorden heeft geuit: „Mogt het tot een oorlog komen, dan zal Rusland met betrekking tot Oostenrijk eene gelijke houding aannemen, als die staat heeft aangenomen tegenover Rusland tijdens den oorlog in de Krim.”

— Volgens een telegram uit Milaan zijn aldaar vele arrestatien en huiszoekingen gedaan. Eene menigte personen zijn ontkomen, doch een aantal is ook op het kasteel gevangen gezet en zal voor eene militaire commissie te regt staan.

Frankrijk.

Parijs 28 februarij. Uit een artikel van La patrie, een ministerieel dagblad, is op te maken dat met de verwijdering van alle buitenlandsche troepen uit den kerkelijken staat nog maar ten deele aan Frankrijks eisch voldaan zal zijn.

— Men weet dat van regeringswege eene commissie was ingesteld met het doel, om het diapason of den muzikalen middeltoon, voor geheel Frankrijk te regelen, daar de ondervinding geleerd had welk verschil van diapason er bestond en hoezeer het van lieverlede op onnatuurlijke wijze was gerezen, zoo zelfs dat er tusschen nu en vroeger reeds een verschil van nagenoeg een geheelen toon bestaat. Die commissie heeft thans bij het ministerie een rapport ingediend, dat niet minder dan zes kolommen van het blad beslaat. Als gevolg van dit rapport heeft de minister van staat een besluit uitgevaardigd, waarbij als diapason wordt aangenomen de la, met 870 trillingen per seconde. De standaard-diapason zal in het parijsche conservatoire gevestigd zijn, terwijl alle schouwburgen, conservatoires, muziekscholen en openbare concerten in het land, voortaan verpligt zullen zijn zich hiernaar te regelen, hetgeen overigens van regeringswege zal worden gecontroleerd.

Zeetijdingen.

Den 25 dezer ter reede van Vlissingen aangekomen voor Belgie bestemd: *Jeanne Emile*, gez. Hamons, St. Sebastien *Nicoline*, gez. Byck, Assens, *National*, gez. Long, Mobile; den 26 dezer *Clementine*, gez. Jacob, Raddit, *Prophète*, gez. Maudret, Marans, *Aceline*, gez. Allain, Spanje, en den 1 maart *Abel*, gez. Le Block, *Marie Victorine*, gez. Lorine, *L'Artémile*, gez. La Mache, *Amaryllis*, gez. Giton, *Charles*, gez. Campagne. *Verviène*, gez. Julien, *Marjolaine*, gez. Mernogne, *Celene Marie*, gez. Monnier, alle acht van Camillas, *Minerva*, gez. Taylor, Liverpool, *Jane Almond*, gez. Kan, Alexandrie, *Ann Rosette*, gez. Rodroell, Stockton, *Vereeniging*, gez. Stuut, Bordeaux, *Jantina Ikina*, gez. Lever, Requejade, *Tvelling Broderen*, gez. Nisted, Aalborg.

De Schelde afgekomen en langs de reede naar zee gezeild: *Hero*, gez. Sanderson, Sunderland, *Nepauleze Ambassador*, gez. Smith, Newcastle, *Patriot*, gez. Kroncke, *Elize*, gez. Benger, beide naar Leith.

Handelsberigten.

Rotterdam 1 maart.

Heden zijn afgedaan circa 2500 balen Java koffij tot 31½ ct.

Van Batavia is binnengekomen de Robbert Dixon met circa 10,000 balen rijst, en de Vesta van Padang met circa 4500 balen koffij; beide voor particuliere rekening.

Graanmarkten.

Amsterdam 2 maart.

Tarwe prijshoudend. Gerst flaauw.

Raapolie op zes weken ƒ43¾. Lijnolie op zes weken ƒ31¼.

Prijzen van effecten.

Amsterdam 2 maart.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½	pct	62⅛
	dito Nationale dito	3	„	75
	dito dito dito	4	„	95⅛
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	140
	Obl. Maatschappij van weldadigheid	4	„	—
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	102¼
	Certific. Hope & co.	4	„	84¼
	dito dito 1855, 6de serie . .	5	„	99⅝
	dito	6	„	65
	Aand. spoorweg (afgefourneerd) . .			232
	dito dito (onafgefourneerd) .			—
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	79
Spanje.	Obligatien	1½	„	29¼
	dito binnenlandsch	3	„	39¼
	Certific. coupons bewijzen			—
	Crediet instelling (gefourneerd) . .			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5	„	61⅝
	dito amsterdamsche	5	„	73⅛
	dito nationale	5	„	63¼
	dito 1847/1852	2½	„	—
	Bank actien	3	„	930
Belgie.	Certificaten bij Rothschild	2½	„	—
Portugal.	Obligatien	3	„	44⅝
	dito nieuwe	3	„	44⅛
Grenada.	dito			17¼
Venezuela.	dito	4½	„	39¾
Illinois,	dito	7	„	80¾
Mexico.	dito	3	„	19

Beurs van Londen, 1 maart, ten 12 ure. Consols 95½

Beurs van Weenen. 1 maart. (slotprijzen.) Metalliek. 5 pct. 73,50.

Beurs van Parijs, 1 maart. (slotprijzen.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 67,80.

Ingezonden stukken.

Mijnheer de uitgever.

Mag ik een plaatsje in uwe courant verzoeken voor de volgende niet onbelangrijke zaak.

Het is bekend, ongelukkig niet algemeen genoeg bekend, dat het Waarborg genootschap voor weduwen, van RIETVELD en TE WINKEL, te Amsterdam, door de regering nimmer is goedgekeurd geworden, omdat de berekeningen aantoonen dat het op verkeerde beginselen berust, en dus noodwendig op teleurstelling der deelhebbers moet uitloopen, gelijk op duidelijke wijze door den heer STAMKART en professor LOBATTO is aangetoond geworden, welke beweringen dan ook niet weersproken zijn.

Om het wrakke gebouw nog wat langer te steunen, tracht men thans zoo veel nieuwe deelhebbers mogelijk aan te werven, dat natuurlijk in het vervolg van tijd slechts zoo veel te meer *teleurgestelden geven zal. Dat de directie dit tracht, is natuurlijk* hare zaak, doch minder goed is het, en verdient dunkt mij dat de aandacht er op gevestigd worde, dat ambtenaren, zoo als veldwachters, zich er mede belasten om deelnemers op te loopen. Die veldwachters doen het zeker in vertrouwen van een goede zaak te bevorderen, doch zij misleiden zonder het te willen, min ontwikkelde menschen, die wel niet gelooven zullen dat policiebeambten voor een fonds werven dat gevaarlijk is, en daarom door het gouvernement niet kon worden goedgekeurd.

UEd. Dienaar,

X.

Middelen van vervoer.

STOOMBOOTDIENSTEN.

Van Vlissingen op Rotterdam.

Vastgestelde uren van vertrek

Van Vlissingen	**Van Rotterdam**
des *Maandags*, *Woensdags* en *Vrijdags*, des morgens om 8 ure.	des *Dingsdags*, *Donderdags* en *Zaturdags* des morgens om 9½ ure.

In verbinding met de diligences van Zijpe naar Zierikzee, van Wolfaartsdijk naar Goes en met het Veer van Sloe naar Middelburg, en zoo veel mogelijk met de beide spoorwegen.

Tusschen Middelburg en Rotterdam

Uren van vertrek in MAART.

Van Middelburg				Van Rotterdam			
Donderdag	3	's morg.	11,30	Vrijdag	4	's morg.	8 ure.
Zaturdag	5	's midd.	12 ure.	Zaturdag	5	"	9,30
Zondag	6	's morg.	5,30	Maandag	7	"	10,15
Dingsdag	8	"	6	Dingsdag	8	"	10,15
Woensdag	9	"	6	Woensdag	9	"	10,15
Donderdag	10	"	6	Vrijdag	11	"	10,15
Zaturdag	12	"	7	Zaturdag	12	"	11,30
Zondag	13	"	7	Maandag	14	"	5,30
Dingsdag	15	"	8,30	Dingsdag	15	"	6
Woensdag	16	"	9,30	Woensdag	16	"	6

Advertentien.

2 Maart 1859 getrouwd te Middelburg:
F. DIKKENBERG Pz.
en
S. G. H. BAL, Wed. J. LEENHOUTS.

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER C. F. KEERSEMAKER, Echtgenoot van I. LE CLERCQ J.H.z.
Middelburg, 28 Februarij 1859.

Heden overleed, in den ouderdom van 28 jaren, de Heer JOHANNES ADRIAAN VAN DER LEIJE.
Middelburg, den 26 Februarij 1859.

Heden overleed, in den ouderdom van ruim 50 jaren, de Hoog-Welgeboren Vrouwe JOHANNA ELISABETH SCHUURBEQUE BOEIJE, geb. SPRENGER.
Middelburg, den 1 Maart 1859.

Gevoelig voor de vele blijken van deelneming, mij betoond bij het smartelijk verlies mijner dierbare Echtgenoot, betuig ik, ook namens wederzijdsche Betrekkingen, mijnen opregten dank.
Middelburg, den 3 Maart 1859. H. B. WIJTMAN.

Voor de bewijzen van deelneming, ontvangen bij het overlijden mijner geliefde Echtgenoot MARIA WILL, betuig ik mijnen opregten dank.
Middelburg, den 3 Maart 1859. T. VAN DER LEEDEN.

Ondergeteekenden verzoeken langs dezen weg, met alle bescheidenheid, voor de Dienstbaren welke tot de Chr. Afg. Geref. Gemeente behooren, vrijheid voor den aanstaanden **Biddag**, op Woensdag 9 Maart, alsook dat de Neringdoenden op dien dag niet worden bemoeijelijkt.
Namens den Kerkeraad der bovengenoemde Gemeente,
H. RENTING, Praeses.
P. LOOIS, Scriba.

STRANDVONDERIJ.

Voor de TWEEDE MAAL worden ter reclame opgeroepen de Regthebbenden op eene Platte Boot, lang 5 El 40 dm., een Greinen Dekdeel, drie Eiken Dekbalken, een stuk van eene Kajuit, alsmede een Mast, lang 20 Ellen; alles zonder eenige merken.

Terwijl voor de EERSTE MAAL worden opgeroepen de Regthebbenden op vier Platen, lang 4 Ellen, eenig Wrakhout en 25 pond oud IJzer, benevens eene Sloep lang 5 Ellen, van buiten geel geschilderd, doch zonder merken.
Wissenkerke, den 28 Februarij 1859.
De Burgemeester van Wissenkerke c. a.,
J. H. L. VADER.

De Burgemeester van **Hoofdplaat** maakt bekend, dat op den 23 Februarij ll. in die Gemeente zijn aangespoeld twee Riemen van eene Roeiboot en een stuk gebroken Hout van eene Ra van een Schip.

De Regthebbenden worden opgeroepen om zich ter Secretarie aan te melden.

De Regthebbende op een **stuk Wrak**, aangebragt te **Arnemuiden**, adressere zich bij den Burgemeester aldaar.

PUBLIEKE VERKOOPING.

De Burgemeester-Strandvonder der Gemeenten Veere en Vrouwepolder zal, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST, op Zaturdag den 5 Maart 1859, op onderstaande plaatsen om kontant geld verkoopen:

Te **Veere**, eenig Rondhout, Zeilen, Touwwerk, Blokken en meer;

Aan de **Oostwatering**, een Boegspriet met Ketting;

Op de **Oranjezon**, twee Scheepswrakken, Balken, Rondhout, Touwwerk en meer,

En op de Hofstede **het Houten Kraantje**, een Vaatje Jenever, eene Boot, Rondhout en Balken van 3 tot 8 El lengte en IJzer.

De Verkooping vangt aan te VEERE, des morgens ten negen ure.

ZIEKENOPPASSERS.

PERSONEN van beiderlei Sekse, die genegen mogten zijn in het vervolg diensten als Ziekenverplegers en Verpleegsters te vervullen, worden bij deze opgeroepen zich aan te melden op Dingsdag den 8 Maart, in de Tuinkamer van de Societeit ST. JORIS op de Balans, des avonds tusschen 7 en 8 ure.

Namens de Vereeniging van Genees- en Heelkundigen,
DE COMMISSIE BELAST MET DE REGELING DER ZIEKENVERPLEGING:
Dr. J. C. DE MAN.
Dr. S. Sr. CORONEL.
Dr. J. P. BERDENIS VAN BERLEKOM.
Chir. J. B. HARINGMAN.

Die verlangen in aanmerking te komen voor de Betrekking van **ORGANIST** in de **Koorkerk** alhier, gelieven zich schriftelijk bij Kerkvoogden aan te melden.

De Notaris Mr. A. F. SIFFLÉ zal Zaturdag 5 Maart 1859, des voormiddags ten één ure, in de Herberg DE VIER WINDEN te **Arnemuiden**, krachtens den Verkooper verleende onherroepelijke magtiging, aan den meestbiedende aanbieden te verkoopen:

EEN HUIS EN ERVE

in de Nieuwstraat te ARNEMUIDEN, wijk B no. 58, Kadastraal sectie G numeris 214 en 215.

In de Grondlasten aangeslagen op *f* 4,08.

Dit Huis en Erve is daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien, en de koopconditien zullen gedurende acht dagen vóór de Veiling ter lezing liggen ten Kantore van bovengenoemden Notaris. — Des verkiezende kan de Kooper de helft van den koopprijs op het Huis gevestigd houden.

De Notaris TH. VAN UIJE PIETERSE zal op Dingsdag den 8 Maart 1859, des morgens ten **elf** ure, op de Oude Markt te **Vlissingen**, publiek verkoopen, een zwart **MERRIEPAARD** oud 10 jaar, **BOERENWAGEN**, Driewielskar, Ploeg, 5 Eegden, Slede, Sleepdeur, Windmolen, Graanzeeften en verdere Bouwmans Gereedschappen, een Slinger met metalen Bellen en Paardewand; voorts eene **SNUIFKAPPERIJ** met 20 Messen, Bak, Wentel-As lang 2,50 El en 32 duim diameter, twee Kamwielen, Staanders en Steenen Noten, hebbende slechts korten tijd gewerkt en dus zoo goed als nieuw; eindelijk zes groote Kisten en wat verder zal worden gepresenteerd.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Vrijdag den 11 Maart 1859, des voormiddags ten elf ure, in de Herberg bewoond door CORNELIS WONDERGEM, te **Meliskerke**, in het openbaar aan den meestbiedende te koop aanbieden, een

HUIS, SCHUUR en TUIN,

staande en gelegen in de Gemeente Meliskerke, gemerkt No. 15, bewoond geweest door de Weduwe JACOBSEN, Kadastraal bekend sectie D no. 28 en 30.

Jaarlijksche Lasten *f* 11,04.

En des namiddags ten één uur, voor het te veilen Huis,

EENE PARTIJ MEUBELEN,

bestaande in twee Bedden, Lessenaars, twee IJsbakken, Tafels, Klok, benevens eene partij Kleederen en hetgeen meer zal worden geveild.

VERKOOPING VAN VASTE GOEDEREN
TE BIGGEKERKE.

De Notaris P. LOEFF zal op Woensdag den 16 Maart 1859, des voormiddags ten 10 ure, te **Biggekerke**, in het Gemeentehuis bewoond door W. SLAMMEN, in het openbaar ter verkoop aanbieden

23 PERCEELEN

WEI- EN BOUWLAND EN BOSCH,

gelegen onder de Gemeente Biggekerke, aan den Zandweg naar Koudekerke, in den Zuidweg, in Prijntje-Koenewegtje en achter den Molen, en onder de Gemeente Koudekerke zoo aan den Aardenweg naar Biggekerke, achter de Hofstede van de Weduwe ZWIGTMAN, als aan en bij de Hofstede van M. BOKX; alles buiten Pacht; in het breede bij uitgezette Plakbiljetten vermeld.

Informatie verlangende vervoege men zich bij de Erven van wijlen W. W. SCHOUT en bij C. DE WIJZE te Biggekerke, of ten Kantore van opgenoemden Notaris te Koudekerke, alwaar ook de Voorwaarden van verkoop en de Kadastrale Kaart ter inzage zal zijn.

IN DEN LOOP DER MAAND MAART 1859,

den dag nader bekend te maken, zullen door de GEBR.s KRIJGER, wonende te Krabbendijke, op den **Grooten Abeele** en te **Westkapelle**, in het openbaar worden

TE KOOP, geveild eene partij opregte, zuivere **GORINCHEMSCHE VARKENS,** van 2 tot 6 maanden oud.

OPENBARE VERPACHTING van 23 HOEVEN EN VAN Gorterhoeven, op 27 April aanstaande, waarvan de voorwaarden in druk te verkrijgen zijn bij den Boekhandelaar K. VAN HULST aldaar, voor een prijs van 25 cent.

UIT DE HAND TE KOOP een **ROIJAAL HUIS,** op de Noordzijde van den Dam. Te bevragen Koepoortstraat, wijk N no. 30.

238ste STAATS-LOTERIJ.

Aan het Kantoor van den gekwalificeerden Collecteur der Staats Loterij te Middelburg zijn te bekomen **Heele** en **Gedeelten van LOTEN**, doorgeschrijneerd en klassikaal, volgens Prijscourant. Trekking 7 Maart 1859.

Door voortdurende ongesteldheid mijne **APOTHEEK** met den **HANDEL in Droogerijen en Chemicalien,** alsmede in **Verfwaren** overgedaan hebbende aan den Heer H. J. HACKENBERG, geeft hiervan kennis aan zijne Begunstigers, hen dankende voor zoo vele blijken van welwillendheid in die jaren ondervonden, tevens zijnen Opvolger met belangstelling aanbevelende.

Middelburg den 2 Maart 1859.
I. R. QUADEKKER.

Blijkens bovenstaande de **APOTHEEK, HANDEL in Droogerijen en Chemicalien** alsmede in **Verfwaren** van den Heer I. R. QUADEKKER overgenomen hebbende, beveel ik mij bij deze in het vertrouwen aan, hetwelk mijn voorganger zoo ruimschoots heeft mogen ondervinden.

Middelburg, 2 Maart 1859,
H. J. HACKENBERG.

De ondergeteekende, **PIANO FABRIEKANT en STEMMER,** uit **Rotterdam**, berigt dat hij van af Vrijdag den 4 Maart aanst., eenige dagen alhier zal vertoeven, en biedt zich aan tot het **Stemmen en Repareren van Piano's.** Adres: NEDERLANDSCH LOGEMENT, ABDIJ.
RIJKEN.

Depôt van THEEËN

UIT HET MAGAZIJN VAN

M. RAVENSWAAY ZONEN, TE

GORINCHEM.

Deze **Theeën** worden afgeleverd in verzegelde Pakjes van 1, 2½ en 5 Onsen, voorzien van bovenstaand merk en opgaaf van prijs, bij de Depôthouders:

Te Middelburg, J. C. MILBORN, Noordstraat D 180;
" Vlissingen, J. HARDER, Sint-Jacobstraat, no. 66;
" Goes, F. SPEEK, Lange Kerkstraat C no. 215;
" Zierikzee, B. JOPPE.

Bij wie ook Prijscouranten op aanvraag te bekomen zijn.

Bij N. J. VAN DOORN **Nieuwe HAMMEN,** Banket- en Kinnebaks Hammen, **Kookworst en Gedroogde Worst.**

Bij de Wed. M. VAN OUWERKERK op den Dam is bij voortduring verkrijgbaar het van ouds beroemde **Geheim MIDDEL** ter dooding en geheele uitroeijing van Rotten en Muizen enz.

Door A. J. BRONSWIJK, te Schoondijke, is uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

Gadsandria,

ZEEUWSCH JAARBOEKJE VOOR 1859.
VERZAMELD DOOR
J. H. VAN DALE en H. M. C. VAN OOSTERZEE,
versierd met eene afbeelding van het voormalig **SLOT WINDENBURG,** te Dreischor. — Prijs *f* 1.—

STADSSCHOUWBURG TE MIDDELBURG.

Op Zaturdag den 5 Maart 1859, **2de buitengewone Tooneelvoorstelling** door het met roem bekende KINDER PERSONEEL van 's GRAVENHAGE, onder leiding van den Heer H. C. VERWOERT: **Henriette, Rosalinde en Charlot,** Vaudeville in één bedrijf; tusschen beide: **Liefde en Geld;** na hetzelve: **Pas Redowa;** tot slot: **de Bloemzuigers, of de Minnehandel in de Apotheek,** kluchtige Vaudeville in één bedrijf.

Aanvang ten ZEVEN ure.

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.